

dag 41

336 indlagte

Det var T's fødselsdag
vi mødtes i Frederiksberg Have
gik rundt med øl
og peanuts i hænderne
K kom til
at løbe hen for at kramme
stoppede så pludseligt
og grinede et undskyld
reglerne sitrer
inde i vores kroppe
men timerne gang
henover himlen
gør det sværere at overholde
de forskellige påbud
jeg kom til at nyse
havde pollenallergi
engang var et nys
bare et nys
vi forsøger at tale
os ind i en normalitet

høre musik på computeren
ryge smøger og snakke
om ting der ikke
har med virussen at gøre
T's mor har kræft
hun må ikke få besøg
alle håndterer det
så godt de kan
da jeg kom hjem så jeg dem
snakke i nyhederne
som om kroppene der skal testes
er en fælles krop
de hvide telte
vil spire frem i regionerne
nu skal vi forsøge
at inddæmme smitten
på fyrre dage
er verden blevet en anden
Gud lod det regne
i fyrre dage
og i fyrre dage
ventede Noah på bjerget
der ligger nu
så meget olie
rundt omkring
på verdens lagre
at prisen for en tønde
er under nul

dag 42

335 indlagte

Nede i børnehaven
mellem afspærringstapen
står foråret
og springer ind i sig selv

Jeg begynder at tvivle på
om jeg også selv
er blevet for sloppy
når jeg sidder i parker
i bøjede cirkler
som et kaotisk os
flere af mine venner
har nu fået Corona
og statistisk set
vil nogen af dem
med tiden blive indlagt
og angsten kan næsten
få mig til at længes
efter selv at blive syg
forsyne mit hysteri
med en konkret årsag
men okay nejnej
jeg vil helst være rask
som om at det raske
er noget vi kan vælge
som om at det syge
er den syges skyld
hjernen har brug for
nogen at bebrejde
jeg tænker mere og mere
på at den danske strategi
også handler om

ikke at ville acceptere
ikke at ville sige
at vi ikke har råd
til at redde alle
beskytte et alle
en slidt retorik
vi ofte har brugt
men det går bare ikke
ikke her
ikke bag vores egne
bløde grænser
jeg hørte et radioprogram
Genstart på P1
om en far i sundhedssektoren
hvis datter havde
cystisk fibrose
og selvom hans arbejdsgiver
var meget forstående
måtte han snart vælge
mellem arbejdsløshed
og risiko for smitte
risikoen for
at bringe smitten med hjem
en knude i hans hals
midt i programmet
blev næsten ubærlig
i sin menneskelighed
hvad kan vi gøre
hvad kan vi gøre
for dette menneske
der kunne være alle

vi må prøve os frem
drømme om mere
forskerne siger
vi drømmer mere nu
både fordi vi sover mere
men også fordi drømme
er hjernens træningsbaner
jeg er begyndt at cykle
en time hver dag
det kan jeg godt
det kan jeg åbenbart godt
og jeg forsøger at ikke
tænke på noget
det er også mig selv
jeg har brug for pauser fra
efter at L
er tilbage fra Jylland
kan jeg mærke hvordan
jeg har fået mere energi
hvordan hendes hud
lader mig trådløst op
hvordan oxytocinen
hvordan dopaminen
langsomt hjælper
mig ind i mig selv
bare muligheden
for fremmed hud
har givet mine singlevenner
fornyet håb
efter at staten
inkarneret ved Brostrøm

sagde at det selvfølgelig
var okay at have sex
så længe man tager
sine forholdsregler
nogle forskere anbefaler
at man krammer et træ